

Yedi Salıfede

DAVANIN ÖZETİNİN İKİNCİ
KISMI

(Bu özetin birinci kısmı 173 sayılı Yön Dergisinin son sayfasında yayınlanmıştır.)

Temyéz dilekçem Haziran 1966 ayı içinde Yargıtay Birinci Ceza Dairesinde tetkike başlandı. Aynı daireye dava dosyamın bu ikinci defa geliyordu. Birinci gelişinde bu daire yedi buçuk yıl hapisliğimi, iki yıl sürgün ve müebbeden kamu haklarından yoksun bırakılmaklığımı istemişti.

Artık bu dava ileri çevrelerle gericiler arasında inada biniyordu.: Bu arada Ankara'lı toplumu avukatlar bir demek kurdular ve benim savunmamı üzerlerine aldılar.(x)

Ben, kendilerine Toptaşı Cezaevinden vekâletname ve teşekkür mektupları yolladım.

Bu avukatlar Ankara Barosunun en ünlü, en bilgili kişileri idi.: İçlerinde yeni Anayasa'yı hazırlayan profesör Turan Güneş de vardı.

Mudafaa için Birinci Ceza Dairesi gün tayin etti. Ben yeni bir dava stratejisi çizmek zorundaydım, bunun gereği Birinci Ceza Dairesini red etmek idi. Haklı red sebebini avukatlarıma mektupla yazdımsa da ilk önce kabul etmediler. (Yargıtay hakimlerini red etmek mutad değildir, ters tepki yaratır.) gerekmesiyle isteğimi yersiz buldular.

Halbuki çok haklı red sebebi vardı : Yargıtay Birinci Ceza Dairesi ve ceza daireleri genel kurulu hakimleri şahsen benim kendilerine İstanbuldaki bir duruşma esnasında, İstanbul 5. Ağır Ceza Mahkemesinde hakaret ettiğimi ileri sürerek benden davacı idiler... Yani onların tabiri ile (aramızda husumet tahaddüs etmişti.) hakaret davası, Yargıtay'ın isteğiyle, İstanbul 4. Asliye Ceza Mahkemesinde görülmekte idi.

Aylar geçiyor... Ben ceza evinde yoksulluk içinde bocalarken İstanbul'da bulunan hane halkı da daha feci mali sıkıntılara düşüyor... Anadoluda görevli doktor ve hâkim çocuklarımın en büyük fedakârlıkla kendi aile bütçelerinden, maaşlarından ayırdıkları paralar Ankara'da Üniversitede okuyan iki oğlumun masrafları ile ev kiramızı güç karşılıyordu. (Doktor ve hakim çocuklarım da ev bark, çocuk çocuk sahibidirler, hiç bir maddi fedakarlıktan kaçınmamışlardır.)

Bir yandan kişisel maddi, mali ~~bunalım~~ bunalımlarım, bir yandan hapisliğin büyük ıstırabı, bir yandan bu davayı sosyalizm yolunda bir propaganda aracı haline getirme çabam böylece yıllar boyu sürdü gitti... Burjuvazi beni hapis etmekle sosyalizmin etkin bir propagandasını yapmak silahını kendi eliyle bana teslim etmişti... Bu bana verilmiş bir fırsattı, ve ben hapisliğimi yani bu fırsatı 141-142 yi çürütmek, sosyalizmi aktüel kılmak için Türkiye ve dünya çapında kullanıyordum...

sahife - 2

Merkezi Londra'da bulunan ve Birleşmiş Milletler Teşkilatı ile İstişari mahiyette birlikte çalışan (Amlestry İnternatıonal) : (Politik mahkûmları kurtarma beynelmilel teşkilatı) ve Türkiye'deki dostlarımla çabaları, Londra'da Selma Asworth'un uğraşmaları sonu benim durumumla yakından ilgilenmeye beni hapisten kurtarmak için Cuhur Başkan'ına, Başbakana, Adalet Bakanına mektuplar yazmaya başladı.

Bu hapis edilişim büyük bir adli hata olduğunu ısrarla ileri sürdü, dünyaya yaydı. Hatta bu davayı tetkik için iki mümes-sili İstanbul'a yolladı. İngiltere'de merkezi Londra'da bulunan Türklerin kurduğu KARDAŞ Derneği Başkanı kahraman Türk kadını Selma Asworth hiç bezmeden, hiç ara vermeden benim hapisten kurtuluşum için savaşıp duruyordu...

Bu ikinci hapisliğimde bu dışi sosyalist savaşçı er kişilerin çoğundan daha yaman bir güçle benim kurtuluşuma çalıştı. Bu, bir Türk jandarkıdır.

Selma hanımın Türkiye için çarpan kalbi, en yüce vatan severliğin doruklarından kanat seslerini Türkiye'ye ve dünyaya duyuruyordu.. Vatandaşlarının uğradığı her zulüm, her haksızlık karşısında kükriyor, zulmün üzerine, yetkililerin üzerine kartal gibi saldırıyordu... Dünyayı ayağa kaldırıyordu.

İç ve dış çabalar neticesi dünya basın ve radyoları bu dava ile iyiden iyiye uğraşmaya başladılar. Bu esnada merkezi Cenevre'de bulunan beynelmilel basın enstitüsü bu adli hatayı (bir broşür neşrederek)dünyanın muhtelif memleketlerindeki binbeşyüz büyük gazeteye duyurmuştur, bana bir mektupla ~~xxxxxxx~~ bunu bildirdi.

Dünya kamu oyu (FİKİR SUÇU) diye icad edilen yerli malı uyduruk suçu kabul etmiyor, bir tek makale yüzünden bir yazarın yedibuçuk yıl hapis, ikiyıl sürgün, muebbeden kamu haklarından yoksun edilişine isyan ediyordu... Dünya insanlığı bir bütündü.

Ben, bu ortamda, avukatlarıma uymadım, Yargıtay Birinci Ceza Dairesini red dilekçemi yazdım, hapishaneye ziyarete gelen karıma gerdim.

Aradan bir hafta geçti.: Karım dilekçe mektubumu posta mekbuzunu bana hapishaneye, ısrarlarıma rağmen, halâ getirmemişti. Hep unuttum diyordu. Sıkıştırınca konuştu : - Bu kadar büyük avuktattan sen daha iyimi anlarsın ? Madem onlar red etme işin daha kötü gider dediler, dilekçeni yollamadım yırtım. Demesin mi ? ...

Halbuki davanın yine evvelce ceza veren Birinci Ceza Dairesinde kalması benim için felaketti...Elbette kendi kararlarından kendileri dönmiyecekti, şu halde benim temyiz edilişimin manası kalmıyordu... Sonra ortamda kurtuluşuma elverişli idi.

Ertesi gün yeni bir istida yazdım (red dilekçesi) hapishaneye gelen bir ziyaretçi ile Yargıtaya postaladım.

Benim bu red taktiğimi, ısrarlı mektuplarım sonunda avukatlarım da kabula ettiler, onlarda bu yolda yürüdüler.

Sırf benim buluşum olan bu red taktiği ve açılan beynelmilel kampanya Yargıtayın dava üzerinde daha dikkatle durmasını ve sonuç olarak benim hapisten kurtuluşumu sağlamıştır.

f.

Tam bu sıralarda "Amnesty İnternasyonal" Teşkilatı da ünlü dünya büyüklerinden, aşağıda imzaları yazılı, yüce kişilerin şu mektubunu Yargıtay Başkanlığına yollamıştı :

AMNESTY INTERNATIONALIN MEKTUBU

Yargıtay Başkanlığına,
Ankara
Türkiye

13 Ocak 1967

Sayın Başkan,

Bildiğiniz gibi, Amnesty International Birleşmiş Milletler ile istişari olarak çalışan, tarafsız, insanıyetperver bir kuruluştur. Dünyanın bütün ülkelerinde, vahşetin sözcülüğünü yapmış yada uygulamış olmamaları şartıyla, ~~herkes~~ ırk, din ve görüşlerinden ötürü mahkûm edilen bütün kadın ve erkeklere yardım amacıyla kurulmuştur. Bu çeşit mahkûmlara yardım etmeye çalışırken, her vatandaşa (düşünce, din ve vicdan özgürlüğü 'nü ve " fikir ve söz özgürlüğünü " garanti eden Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Beyannamesinin gerçekleşmesine çalışmış oluyoruz. Örneğin, bu sırada Sovyetler Birliğinde yazar Siniavsky ile Daniel'in, Yugoslav'yada yazar Mihailov'un mahkûm edilişleri ile özellikle ilgilenmekteyiz.

Bu sebeplerden dolayı, şu sırada Türkiye'de hapiste bulunan Şadi Alkılıç'ın müracaatını müzakere etmek üzere 3 Şubat 1967 de toplandığınız zaman, kendisine karşı atifette bulunmanızı rica ediyoruz. Elimizdeki bálgelere göre, Şadi Alkılıç, Cumhuriyet Gazetesinde, sosyalizmi savunan bir makale yayınlamış olduğu için, 1962 Aralığında tevkif edilmiştir. Müteakiben, Türk Ceza Kanununun 142/1 maddesine göre itham edilmiş ve 1965 yılında ~~iki~~ altı yıl iki ay haps ve iki yıl sürgün cezasına mahkûm edilmiştir.

Şadi Alkılıç'ı müdafaa ederken, herkesin fikirlerini serbestçe herhangi bir gazetede yayınlama hakkını müdafaa etmek zorunda olduğumuzu göz önünde tutmaktayız. Ayrıca, Şadi Alkılıç davasının da, kendisinin iki kere, iki ayrı Türk Ceza Mahkemesi tarafından be-
raat ettirildiğini ve üçüncü cesa mahkemesi makaleyi İstanbul Üniver-
sitesinden üç kişilik tarafsız bir bilirkişiye havale ettiği zaman ekip üyelerinden ikisi Anayasa Profesörü H.N.Kubalı ve İktisad Döçen-
ti Oktay Yeran, komünist propagandasının mevzuu bahis olmadığına ka-
rar vermişlerdir. Bu görüş, Profesör Ayer, ~~Sixaxix~~ Signor Saragat ve Profesör Nenni dahil, milletler arası üne sahip bir çok profesör ta-
rafından teyid edilmiştir.

Bunların hepsi komünist propagandasının mevcut olmadığını belirtmişlerdir.

Şadi Alkılıç'ın makalesinin ütöpik sosyalizm davasının idaaalist bir takdimi olduğu beyan edilmektedir. Makele, sosyalizmin ancak çoğunluk iradesi ve demokratik ilgelere uygun olarak, kanun yoluyla uygulanabileceğini kabul etmektedir. Bu görüş proleteryanın diktatörlüğünü şart koşan Marksçı öğretille tam manasıyla tenakuz halindedir. Marks ve Engels'in eserleri İstanbul'da kolayca satın alınabileceği göz önünde tutuldukte, bay Alkılıç'ın makalesinin teh-
likesi hususundaki korkular mubağalali gibi gözükmektedir.

Şuda varki, Şadi Alkılıç'ın makaleyi yayınlamış olmak sorumluluğunu hiç olmazsa Cumhuriyetin yayın kadrosu ve makalenin yayınlanmasını uygun gören juri üyeleri ile paylaşması gerektiği beyan edilmektedir. Şadi Alkılıç'ın, gazetenin sahibi ve yazı işleri müdürünün de bulunduğu (ki bunların her ikisinde yayınlarla ilgili kanunlara aşına olmaları gerekirdi.) Bir komite tarafından tetkik ve tasvip edilmiş olan makalesinde itiraza yol açacak bir şey bulunmadığını tahmin etmiş olması normaldir.

Türkiye Avrupa Konseyinin üyesidir ; "Bu yüzden, Avrupa İnsan Hakları Beyannamesinin kesin yetki maddesini henüz imzalamamış olsa da beyannamenin ve ihtiva ettiği teminatın ruhuna uymayı arzu etmesi gerekir. Bu durumda ve Şadi Alkılıç dolayısıyla uyanması muhtemel milletler arası ilgi ve endişe karşısında, Türkiye, Birleşmiş Milletler ve Avrupa konseyinin hür ve demokratik bir üyesi olmak niteliğini ancak bu zata karşı atıfet göstererek muhafaza edebilir. Saygılarımla.

İmzalar :

Robert Siwanın (Genel Sekreter)

Merkezi Londra'da bulunan Amnesty International'in yöneticileri : Canterbury Başpiskoposu (İngiltere), Uluslar-arası İnsan Hakları Birliğinin Başkanı Roger Baldwin (ABD)- Poblos Casals (Portoriko) Danilo Dolci (Sicilya), Prof.Erich Fromm (New York ve Meksika), General Sir Brian Horrocks (İngiltere), J-F Lalive (İsviçre) Prof. Salvador de Madariaga (İspanya), Yehudi Menuhin (İngiltere), Prof. Gunnar Hyrdal (İsveç), Pablo Neruda (Şili), Prof. Robert Oppenheimer (ABD), Alan Paton (Güney Afrika), Abbe Dominique Pire (Nobel ödülü almıştır), Walter Reuther (Birleşik Otomobil İşçileri Uuslar Arası Başkanı), Sean Mac Bride S.C. (Uluslar Arası Hukukçular Komisyonu Genel Sekreteri), Prof. Z.K.Matthews (Güney Afrika) Philip Noel-Baker (Nobel ödülü almıştır-İngiltere), Prof. Giorgio La Pira (Floransa Belediye Başkanı-İtalya), Prof.Julius Stone (Avustralya).

~~İŞKAKK~~

.....

İşte bu örgüt, bu imzalar beni (Şabat 1967 dünyanın mahkümü) ilan etmişti... Bunun üzerine beraat ettirilmekliğim için dünyanın çeşitli memleketlerinden Yargıtay Başkanlığına pek çok mektup gelmiştir. (Nitekim Yargıtay Başkanı Sayın İmran Öktem bunu, dış memleketlerden gelen bu mektuplar olayını 1968 adlı yılı açılış noktasında söylemiştir.)

O günlerde, bilmem kaçınıcı defa Türkiye gazete ve dergilerinde lehte ve aleyhte geniş bir yayın başladı, Türkiye'de bilhassa üç büyük yazar Çetin Altan, İlhan Selçuk, Refik Erduran kahramanca yazılarıyla, Doğan Özgüden Ant Dergisinde kuvvetli kalemle açtığı kampanyasında bu davayı sık sık yazı konusu yapmakta idiler..

Haksızlığı protesto mahiyetinde, tanımadığım birçok üniversiteli genç arkadaş hapishaneye ziyaretime geliyor, yine üniversiteler fikir kulüpleri öğrenci birlikleri bana moral gücü veren sahifelerce telgrafları, şapografla basılmış bildirileri hapishaneye bana gönderiyorlardı. Anadoluda çıkan gazetelerin bu konudaki sıcak ve sevgi dolu yazıları ise benim için ayrı bir mutluluk oluyordu...

S.

Dava İstanbul Hukuk Fakültesinde seminer konusu, Siyasal Bilgiler Fakültesinde de hem seminer hemde imtihan suali olmuştur.

Türkiye İşçi Partisinin sayın Lideri M.Ali Aybar ve sayın İşçi Partili Milletvekili ve partili arkadaşların hapisanede bana gelişleri ise bin kere yaşama ve bin kere direnme gücü veriyordu.

Anadolusun çeşitli illerinden, hiç tanımadığım öğretmen, hakim ve savcılardan ve ayrıca üniversite hocalarından aldığım tebrik ve teşci mektupları gözlerimi yaşartıyordu...

Adliye Bakanlığının benim aleyhime çalışarak yaptığı propa- ganda tersine tepiyordu... Bu davanın uzadığı şu altı yıl içinde Yargıtaydan ne zaman benim aleyhime bir karar çıkarsa, Adalet Bakanlığı ~~ankarxxx~~ kolları sıvayıp derhal bu kararı matbaaya veriyor, daha dava kasin olarak neticelenmeden, sanki aleyhime bitmiş gibi, binlerce nüsha bastırıp bir resmi tamim de ekliyerek en ucra kazalara kadar bütün adliye teşkilatınakadxxx, bütün mahkemelere ve hakimlere yazıyor Türkiye - Fisebilullah - (Allah yolunda sevab olsun diye !) ilan ediyordu... Ama ben iki defa, iki ayrı ağır ceza mahkemesinde beraat ettiğim zaman, ayrıca Yargıtay 4. Ceza Dairesi, gene ceza daireleri genel kurulunun hapis kararını bozup tahliye edildiğim zaman, yani benim iyiliğime sosyalist yazımın kurtuluşuna ait bir karar çıkınca o zaman bunun kimseye duyurmuyordu... Bu tutum, Adalet Bakanlığının adalete uymayan bir gidişi idi.

XXX

Benim, Toptaşı Hapishanesinde ~~yattığım~~ yazdığım red dilek- çem üzerine Yargıtay 1. Ceza Dairesi de bu davaya bakmaktan çekildi ve çekindi. Stratejim tutmuştu... Dosyam Yargıtay 4. Ceza Dairesine gitti.: Yargıtay 4. Ceza Dairesi, evvelce ceza daireleri genel kurulu- ca aleyhime verilen : (Komünizm propagasından mahkûmiyet) hükmünün bozulmasına, yersiz ve yanlış olduğuna 20 Mayıs 1967 günü 967/377 esas ve 3131 karar sayılı kararı ile ve oy birliği ile hüküm verdi.

Ben bu karar gereğince Toptaşı Ceza Evinden tahliye edil- dim. Yargıtay 4. Ceza Dairesinin çektiği yıldırım telgraflı emri ile hürriyetime kavuştum, aynı davada ikinci defa hapisten çıkarıldım. Bu, Türkiye Adelet tarihinde ilk defa olan, görülmemiş bir usuldü... Yani daha üst bir kuruluşu, Yargıtay Ceza ~~Kuruluşu~~ Daireleri Genel Kurulu kararını yine Yargıtayın ondan daha alt bir kuruluşu olan Yargıtay 4. Ceza Dairesi bozuyordu... Faşist ve kapitalist yazar ve klikler, çevreler küplere biniyor (nasıl olur, görülmemiş şey) filan diye benim bazı avukatlarım dahi hayret ediyorlardı...

Çünkü siyasi bir davayı sıradan bir dava gibi mütalaa edi- yorlardı.

X X X

Hapisten kurtulmuşum, fakat işsizlikten kurtulamıyordum.. Sağlık Bakanlığı beni tekrar görevime tayin etmiyordu... 24 küsür yıllık asli devlet memuru olduğum ve aleyhimde hiçbir kesinleşmiş hüküm ~~bulunmadığı~~ bulunmadığı halde açıkta idim, polis korkusun- dan hiçbir özel tanidik müessese de beni ~~çalıştıramıyordu~~ çalıştıramıyordu...

Sp

Başta Ant Dergisi, Ünlü yazar Yaşar Kemal ve Doğan Özgüden ve Selma Ashworth olmak üzere bazı ilerici yazarların açtığı kampanya sonucu ve şahsen yaptığım atak ve mücadeleler neticesi memuriyet görevime tam bir savaş sonucu iade edildim.

Fakat, yine sürgün yolları görüldü.. Siirt Sağlık Kolejinde öğretmen tayin ettiler. Hapisten çıkıp sürgüne, sürgünden dönüp hapse galiba ömür boyu bu benim kaderim olmuştu...

Gerçi vatanın heryeri birdir, sürgün sayılmaz bence.. Fakat bakanlık beni ceza ve eza olsun diye İstanbul'dan evimden, çocuklarımdan uzaklaştırıyor Siirt'e tayin ediyor ve bu işleme de bakanlık yetkililerince (Sürgün) deniyordu...

Perişan bir bütçe ve küçük bir maaş ile Siirt'e gittim, zaten borç içinde idim, zorunlu olarak orada da borca battım.. İki çocuğumu üniversitede okuttuyordum.

Siirt'te öğretmenlik ettirmediler, (sağlık müdürlüğü idari müşavirinin) dediler. Bir oda ve masa verdiler amma hiç bir iş vermediler maaşımı heray muntazam ödediler. Siirt'te askeri milli emniyet örgütü paşanı bir saat bile bırakmadı. Sanki bir casus imişim gibi takip edildim. Siirt'te genç sosyalistlerin ve TİP.lilerin ve bilhassa Batman'da sendikacı ve yazar Mahmut Baksı'nın sıcak ilgilerini unutulmazcak gibi değildir. Bu ilgiler milli istihbarat teşkilatını çileden çıkardık. Hatta milli istihbarattan bir yarbay gazeteci Mahmut Baksı ya manen tazyik ederek, (Şadi Alkılıç'ı nereden tanıyorsun ?) deyince cevapların en sunturlusunu almış : (Ben mi ? Şadi Alkılıç'ı ben değil herkes Türkiyeden tanıyor).

XXXX

Ben bu işlerle uğraşırken Ankara'da hangi havalar esti, işe kimler karıştı bilmiyorum. Faşist + kapitalist + emperyalist çevreler çıkarıcı, sömürücü haramzade güruhu yine aleyhime ayaklandı.

Bana saldıran yayınlara hız verdi, ayrıca saman altında su yürüttü... Su uyur düşman uyumaz.

X X X

Artık sayısızını unuttum, bilmem kaçınıcı defa adliye makinası yine üzerime yürüdü.. Yargıtay Başsavcılığı evvelce bana ceza vermiş bulunan ceza daireleri genel kuruluna bu aynı davadan yine baş vurup yine benim davamın bozulmasını, hapis edilmemi istemiş.

29 Haziran 1968 günü duydum ki Yargıtay Ceza Daireleri Genel Kurulu yine basmış hapis cezasını bana... Sekiz kişi sekiz üye iyiliğime, onaltı kişi hapse atılmaklığıma karar kılmışlar. Artık pek çok az ihtimalle karar tashihi yolundan gayri kurtuluş yolu kalmamış... O da pek umutsuzmuş, zarar yok, haksızlıkla çarpışmak sonuna kadar mücadele bir sosyalist için görevdir.

"- Burjuvazi-kavgaya çağırdı bizi-daveti kabulümüzdür."

Sagolsunlar, anlaşıldı benimle savaşmak burjuvaziye tatlı geliyor.. Beni bükratik işinden çekip asıl yörüngeme oturtuyorlar. Benim öz görevim sosyalizm yolunda çalışmaktır. Hey ellerine sağlık bana altı sene iki ay hapis iki yıl sürgün ve müebbeden amme haklarından mahrumiyet cezası vermişler.

cf. a'

Eh, sosyalizm yolunda, ömür boyu, daha rahat daha sakıncasız daha hızlı çalışabileceğim demektir. Bana ne mutlu, ellerine sağlık iyi etmişler.

Bu hitabım benimle uğraşan, görevi olmadan benim aleyhime çalışanlardır. Bunların, burjuvazinin böyle şaşkanlığı sosyalizmi amacına daha hızlı götürecektir.

X X X

İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesinin bu dava esnasında bu dava için Yargıtayın tutumunu yeren bir kahraman kararında aynen yazdığı gibi bu tutum (adına adalet tarihinde eşine rastlanmayan) bir tutumdur. Ben bu haksız kararı asla kabul etmeyeceğim, bu adaletsizlik karşısında asla boyun eğmeyeceğim. 141-142 gibi, anayasamıza ve insan haklarına aykırı faşist maddelerin kalkması için bütün dünya hukukçularını ve aydınlarını, kendi davamı örnek göstererek savaşa çağıracağım. Türkiye ve dünya kamu oyu ve üniversite çevreleri, fikir hürriyetinin ve Türk Anayasa'nın 20. maddesinin böyle ifeci darbelenişi karşısında, geçen seneler boyu şahlanmıştı... Yine şahlanacaktır. Bu dava bu adli hata dünyaya mal olmuştur. Beynelmillel ilgi endişe ve üzüntüyü çekmiştir. Bütün gerçekçi aydınlar, topluncular, bu olay üzerinde düşünmeye, birleşmeye ve savaşa çağırılır. Bugün benim başıma gelenin yarın başka bir sosyalistin başına gelmemesi için bu davaya katılmalı, bu adli hatanın tashihine el birliğiyle çalışmalıyız. Bu Şadi Alkılıç'ın değil, Türkiye'nin fikir hürriyeti davasıdır.

Şimdiye kadar iki tane beraat bir tane mahkûmiyet ve bir tanede lehe bozma kararı ve birçok birbirini asla tutmaz ara kararları çıktı bu davadan, bir adalet makinesinde bu kadar istikrarsızlık olursa o adalet cihazı işlemiyor demektir.

Şimdi bu birbirini tutmaz mahkeme kararlarının hangisi doğru hangisi yanlıştır? Buxtuzaklık tutmazlık adli hatanın varlığınınve benim hapisten kurtulmam gerektiğinin açık delilidir.

141-142'nin son gerekçesile demokratik sosyalizmi serbest bırakan Anayasa Mahkemesi hükmüne göre durumum mütalaa edilmeder son karar nasıl verilmiştir? Bu bariz bir adli hatadır. SX

Sonuç olarak büyük bir adli hata ile hapis edileceğim. Bir fikir adamı hapisle tedip edilir, hapisle korkutulur mu? Bana imkan yok, hele sosyalist ise hiç imkan yok. Gazabi ve çalışma gücü artar.. İşte o kadar. Beni korkutup kaçırmak istiyen haramzadelere bu toprakların mezar olduğumu elbet birgün göreceğim. Bunu görmeden ölsem bile ne zarar? Kavgaya ve davaya Türkiye sosyalist gençliği devam edecek ve yüzbinlerce katı ile benim öcümü alacaktır.

Türkiye sosyalist gençliğine ebedi selam, sevgi ve saygılar... Türkiye sosyalizminin asıl sahipleri onlardır ve TÜRKİ-YENİN TEK KURTULUŞ YOLU SOSYALİZMDİR. 29 Temmuz 1968 Kadıköy

ŞADI ALKILIÇ

Şadi Alkılıç